

Ioana STUPARU

Ioana STUPARU (înainte de căsătorie: Ioana LEU) s-a născut pe 2 octombrie 1942 în comuna Mârșani, județul Dolj. Domiciliul actual este în București.

Este scriitor și jurnalist, manifestându-se în toate genurile literare: poezie, proză scurtă, roman, eseu, cronică literară, teatru, povestiri pentru copii, reportaje, memorialistică etc.

Afilieri:

Este membră în UZPR (Uniunea Ziariștilor Profesioniști din România), UCMR – ADA (Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor), având publicată o carte de cântece și melodii înregistrate, care se află și în Fonoteca de Aur de la Radio România, ADR (Academia DacoRomână), LSR (Liga Scriitorilor Români).

A debutat editorial cu romanul *Clipa de lumină*, la Editura Miracol, în anul 2001.

Cărți publicate:

Roman-trilogie: *Oameni de Nisip*, Vol. 1, *Jurământul văduvei*, 227 p; vol. 2, *Târguiala*, 200 p; vol. 3, *Lacrimi pe vatră*, 255p , Editura Semne, 2006, reeditare sub egida Fundației Literar-Istorice *Stoika*, 2013.

Roman: *Clipa de Lumină*, Editura Miracol, 2001; *Tovarăși de ultimă zi*, Editura Dacoromână, 2010; *Vera*, Editura Dacoromână, 2012; *Zbor peste Marea Panonică*, Editura Amanda Edit, 2015; *Clara*, Ed Amanda Edit, 2016; *Cireșul spovedaniei*, Editura Amanda Edit, 2017.

Memorialistică: *Făgăduiala din vis*, File de jurnal, Editura Amanda Edit, 2019.

Eseu: *Viziune și Credință*, premoniții, mesaje divine, Editura Semne, 2014.

Proză scurtă: *Grădina care s-a suit la cer*, Editura Florile Dalbe, 2007; *Pași din hora vieții*, Editura RawexComs, 2013.

Poezie: *Sfeșnic târziu*, Editura RawexComs, 2011; *Cununa rapsodului*, Editura RawexComs, 2012; *La marginea ploii* - poeme creștine, Editura Semne, 2015; *Cântând pe o rază astrală*, Editura Amanda Edit, 2017.

Teatru: *Miniona*, dramă, Editura Arefeana, 2011; *Muzeul cu bucluc*, comedie, Editura Dacoromână, 2012.

Cronică literară: *Tihna pelerinului*, exegeze, portrete, omagii, Editura Semne, 2014; *Cuvinte de mătase*, exegeze, portrete, omagii, Editura RawexComs, 2014; *Autori și atitudini – Taina devenirii*, Editura Betta, 2014; *Coloane în timp*, Editura Fast Editing, 2019.

Poezie pentru copii: *Întâmplări din plai*, Editura Dacoromână, 2015.

Colaborări la reviste:

Redactor șef la revista C.I.C. (Cenaclul Ion Creangă), redactor la revistele: *Slova Creștină*, *Copii Creștini*, *Scurt Circuit Oltean*. Colaborator și membru în colectivul de redacție al revistei *Independența Română – Independența prin Cultură*.

Colaborări cu proză, poezie, eseu, cronică literară, reportaje, memorialistică, teatru, poezii și povestiri pentru copii, epigrame, catrene, etc., în următoarele publicații:

Oglinda literară (Focșani), *Albina Românească*, *Literatorul*, *Paradox*, *Vatra veche* (Târgu-Mureș), *Națiunea* (București), *Agora literară* (Cluj), *Luceafărul* (București), *Moldova Literară* (Iași), *Ecoul* (București), *Amurg sentimental*, *Monitorul Cultural*, *Revista Românească de poezie și proză*, *Agero* (Stuttgart), *Arcada*, *Lumea Satului*, *O carte pe zi*, *Revista Iosif Vulcan* (Australia), *Miorița noastră* (New York), *ZIP*, *Epoca*, *Luceafărul Românesc*, *Neamul Românesc*, *Slova Creștină*, *Glas Comun*, *Răsunetul* (Bistrița Năsăud), *Slova copiilor*, *Observatorul* (Canada), *Starpress* (română-canadiană-americană), *Cetatea lui Bucur*, *Phoenix Magazin* (Arizona), *Acasă* (Canada), *Singur* (Târgoviște), *Dacoromânia*, *Constelații diamantine* (Craiova), *Contraatac* (Adjud), *Clipa* (USA), *Impact* (Târgoviște), *Climate literare* (Târgoviște), *Confluente Literare*, *Cronica Fundațiilor*, *Miorița USA*, *Apollon* (Buzău), *Omniscop* (Craiova), *Scurt Circuit Oltean* (Slatina), *Analize și Fapte*, *Universul Cărților*, *Pagina Verde*, *Tânărul Scriitor*, *C.I.C.*, *Națiunea*, *Romanian Vip*, *Așii Români*, *Armonii Culturale*, *Știri Azi*, *Cărticica pentru copii*, *Artur Silvestri*, *Regatul Cuvântului*, *Gândul anonimului*, *Independența Română - Independența prin Cultură*, *Claviaturi*, *Convorbiri literar-artistice*, *Logos și Agape*, *Cuvânt și iubire*, *Ambasadorii Maramureșului*, *Grădina cu lecturi*, *Revista Shqiptari*, *Literatura Română în imagini*, *Bogdania* (Focșani), *Sfera Eonică*, *Argeșul* (Pitești), *Lumină Lină* (SUA), *La Tazlău*, *Caiete de Sud-Est* (Franța), *Pietrele Doamnei* (Argeș), *Bucureștiul Literar și Artistic*, *Destine*, *Spații Culturale* (Buzău), *Cafeneaua Literară*, *Vitralii* (Râmnicu Sărat), *Literaria*, *Revista Fenomenelor Paranormale și de Astrologie*, *7 Plus*, *Biblioteca sentimentelor literare*, *Viața Satului*, *Tricolorul*, *Rațiunea* (Craiova), *Publicațiile Flacăra – Rebus bis*, *Faleze de Piatră*, *Albanezul*, *Melidonium*, *Izvoare Codrene*, *Dacia eternă*, *ECreator*, *Parnas XXI*, *Astralis* etc.

Activități literare:

Cronicar al proiectului *Întâlniri cu scriitori* (2008), Cronicar al Cenaclului *Literatorul*, 2010-2014, la Biblioteca Metropolitană Mihail Sadoveanu, București; Scriitor și rapsod de muzică populară oltenească, contribuind la realizarea emisiunilor *Lada de zestre*, Radio Antena Satelor.

Menționări în volume colective și participări la antologii:

Compunerea pe înțelesul tuturor (2014), cu povestirea *Grădina care s-a suit la Cer*; *Dicționarul Scriitorilor Români de Azi*, Editura Porțile Orientului (2011); *Dicționarul Autorilor Români Contemporani - Literatura Română*, Editura Arial (2013); *Dicționarul Scriitori Români Contemporani*, Editura Carpathia press (2008); *Antologia Sonetului Românesc*, Editura MNLR, 2009 (realizator Radu Cârneli); *Personalități Române și Faptele Lor*, Editura Pamfilius (2009); *Personalități Române și Faptele Lor*, Editura Pamfilius (2010); *Dicționarul Ligii Scriitorilor Români*, vol. 1; *Enciclopedia Academiei Dacoromâne*, Editura Dacoromână (2011 și 2013); *Enciclopedia Scriitorilor Români Contemporani de Pretutindeni*, 2019, realizatori Traian Vasilcău și acad. Mihai Cimpoi, Chișinău; *Dicționarul Ingineri scriitori și publiciști*, Editura AGIR, 2017; *Monografia comunei Mârșani*, Dolj, Editura Sitech, 2009; *Amprente pe cerul înstelat*, Editura Astalis, 2018; *Taina Scrisului*, vol. 1, Editura Anamarol, 2019, (realizator George Roca); *Interviuri cu Scriitori Români Contemporani*, vol. 4, Editura Armonii Culturale, 2018; *Mărturisirea de Credință Literară, Scrisul ca religie la Români, în preajma Anului 2000*, Editura Carpathia Press (2008); *Studii și Cercetări de Dacoromânistică*, vol. 1, Editura Dacoromână (2011); *Studii și Cercetări de Dacoromânistică*, vol 3, 4, 5, Editura Dacoromână (2013); *Înțeleptul din America*, Editura Carpathia Press (2008); *Daruri pentru Patriarhul Teoctist*, Editura Pro Transilvania (2008); *Solidaritate și Toleranță , PROADO*, Editura Mesagerul (2009); *Mărturii Tulburătoare*, Editura Carpathia (2009); *Romanul minimalist*, Editura Carpathia (2008); *Noul Orfeu*, Editura Carpathia (2008); *Lumină din Lumină, Destine Însenină*, Editura Semne (2013); *Tânguirea Timpului*, Editura Glob (2005); *Secunda Celestă, volum trilingv*, Editura Bibliotheca (2012); *Revista Albanezul – bilingvă*, (2011); *Întotdeauna Cu Noi*, Editura Amurg sentimental (2007); *Reverberații Pe Treptele Cuvântului*, Editura Arefeana (2012); *Întoarcerea Spre Obârșii*, Editura Anamarol, (2011); *Stele Pe Cerul Bisericii Ortodoxe*, Editura București (2015); *Tangouri Dintotdeauna*, Editura Destine (2015); *Pe Tărâmul Iubirii*, Editura Arefeana (2016); *În Umbra Aripilor Dumnezeiești*, Editura București (2016); *Poeme, Opera Omnia, Paula Romanescu*, Editura Tipo Moldova (2013); *Oameni Asemenea Îngerilor*, Editura București (2011); *Un Tangou Numit Dorință*, Editura Destine (2016); *Antologia de Poezie Religioasă*, Editura Mirabilis (2014); *Meridiane Lirice – Aripa de vis*, Editura Armonii culturale (2013); *Simbioze Lirice*, Editura Anamarol (2013); *55 De Poeți Contemporani – pagini alese*, Editura Arhip Art (2011); *Fântâna Cuvintelor – Antologie poetică bilingvă, româno-albaneză* (2011); *Boema '33*, volumul 4, 5, 6, 7, 8, (2010; 2011); *Printre sfinte tăceri*, Editura Perpessicius (2004); *Proprietarii de visuri*, Editura Perpessicius (2006); *În pas cu orologiul*, Editura Amurg sentimental (2003); *Auroră în amurg*, Editura Vasile Cârlova (2005); *Gânduri înstelate*, Editura Vasile Cârlova (2004); *Zenit aniversar*, Editura Vasile Cârlova (2005); *Poetes, vos papiers!*; *Sonetul Muzical , vol. 5*, realizat de Alexandrina și Florian Chelu Madeva (2015); *Antologie de cenaclu, "Cetatea lui Bucur"*, Editura Cetatea Cărții (2015);

Tradiție și Modernitate, Orfheon 2, Editura Inspirescu (2016); *Recurs pentru copilărie*, Editura Pim (2016); *Antologia CuArt, 2013*, Editura CuArt (2014); *Viața ca un sonnet*, Editura Perpessicius (2004); *Vioara din inima pădurii*, Editura Amurg sentimental (2004); *Parfum de liliac*, Editura Amurg sentimental; *Mărturii pe filele vremii*, Editura Arefeana, 2018.

Premii și distincții:

Premiul *Perpessicius-Crihană* (2008), pentru proză scurtă (vol. *Grădina care s-a suit la Cer*); Premiul *Mihai Eminescu*, pentru promovarea valorilor temporale DacoRomânești (*Baladă pentru Eminescu*), (2011); Distincția *PĂRINTE AL PATRIEI*, pentru întreaga creativitate literară, (2018), Academia DacoRomână.

Momente literare pe posturile Radio și TV:

- Prezentare volume de autor și lectură, la Radio România Actualități, România Cultural și Antena Satelor;
- Momente literare la TVRM, în emisiunea realizată de Victorița Duțu, *Gândești, deci există*.

Extrase din referințe critice:

Eugen Cojocaru:

(...) "Suntem siguri că timpul, care a operat întotdeauna și în sfera valorilor artei, va așeza, nu peste mult timp, "Oameni de nisip" a doamnei Ioana Stuparu în galeria celor mai bune cărți despre satul românesc(...)"

Adrian Botez: "(...)Poetă, prozatoare, eseistă, cronicar de carte, scriitoare pentru copii – IOANA STUPARU nu-și propune, în prima sa apariție editorială, Clipa de Lumină, să atingă culmi de expresivitate estetică. Un Mărturisitor trebuie să fie, asemeni apostolilor, uluitor de simplu, în expresie – pentru a fi/deveni credibil, pentru cei ce îl ascultă. Scriitorul (dacă vrea să se arate/prezinte ca atare) este, prin blestemul "profesiei" sale, artificios, deci puțin credibil. Excepție fac Geniile, Spiritele Înalt-Amețitoare – bransate direct la Logosul Planului Sacral.

Din cartea IOANEI STUPARU lipsește, cu desăvârșire, exhibiționismul scriitoricesc (dacă Poezia Sufletului apare – ȘI APARE, DES! – aceasta se înfăptuiește firesc, precum Respirația, precum Continuitatea Luminii!) – și este (la fiecare pagină!) prezent efortul de smerenie: uneori ratat, dar, prin re-iterarea (autentic simplu/evlavios, simplu/nerâvnitor de altceva decât de Revelația Dumnezeiască – dar, cu atât mai mult, stăruitor întru instinctul de Viață: Singura Viață Adevărată este cu Dumnezeu!) gestului interior, până la urmă, acceptat de către Planul Transcendent – acceptat așa cum este făcut, cu limite inerente condiției umane – dar limite ale sincerității complet devotate! – prin viziunea finală a Templului din Vârful Muntelui (cf. Templul din vârful muntelui, p. 269: "Am reușit să urc, atât cât

puteam să văd (s.n.) – ce este în vârful muntelui. Acolo era un templu” – s.n.)(...)”;

Emil Lungeanu: „(...)Tovarăși de ultimă zi rămâne un gest nobil demn de a fi salutat, fără totuși ca realizarea estetică să fie pe măsura demersului. Dezavantajul de a fi fost precedat de „moromețiana” trilogie „Oameni de nisip”, echivalent unei eclipse, nu este nici el neglijabil(...)”;

Dragoș Ciobanu: „(...)Volumul de proză apărut sub semnătura Ioanei Stuparu, având drept titlu „Grădina care s-a suit la cer” stă sub semnul, de necontestat, al marelui demers confesional-narativ... Ioana Stuparu, prin scrisul său, este o militantă, o promotoare a ideilor de maximă valoare, ale Eternității și Curăției neamului românesc!(...)”;

Ion C. Ștefan: „(...)Doamna Ioana Stuparu este o scriitoare bine cunoscută în mediul cultural bucureștean: poetă, prozatoare, dramaturg și critic literar. Cu o activitate atât de îndelungată, desfășurată temeinic, parcă după un anumit program de autoformare, ea și-a stabilit un stil propriu de exprimare: concis, sugestiv, simplu și convingător. Cu volumul „Sfeșnic târziu” ne face surpriza unei rafinate comunicări în versuri, majoritatea creațiilor sale fiind scrise în stil clasic, echilibrate și expresive, corecte prozodic, dovedind talent, îndemânare și stăruință în potrivirea armonioasă a cuvintelor(...)”;

Dragoș Ciobanu: “(:...)Ioana Stuparu propune în al său volum “Clipa de Lumină”, apărut la Editura “Miracol” o serie de inedite, dar în același timp, extrem de revelatorii mărturii vizând plenitudinea și starea de bine sufletesc, pe care o încearcă bunii practicanți ai cultului creștin ortodox. Autoarea, deși marcată de evenimente neprevăzute și dureroase, de multe ori, în cadrul familial sau în cel mult mai general, socio-uman, reușește, grație condiției sale de persoană rar înzestrată cu darul de a intra în comuniune cu Divinitatea, să le depășească și chiar să le găsească înțeleșuri, simboluri, mai puțin obișnuite (...)”;

Vintilă Anastasescu: “(...)Un talent epic fabulos, de tradiție oltenească, demonstrează Ioana Stuparu în trilogia “Oameni de nisip”, un roman despre țăranii olteni, împănat cu sentimentalism discret, muzicalitate, cu obiceiuri, moravuri, tradiții, cutume, datini, descrise într-o dramatică desfășurare, cu o imaginație hrănită din vechi ecouri dintr-o existență trăită în plină natură vitregă vieții, cu o limbă plină de argintate arhaisme, regionalisme – (flori rare uitate), mai ales de când limba noastră e penetrată din toate părțile de neologisme și impurități lingvistice (...)”;

Petre Fluerașu: "(...)Tradiția este importantă pentru mulți dintre noi, pentru că reprezintă un punct de plecare indispensabil. Construim prezentul bazându-ne pe lecțiile oferite de trecut. Nostalgia este o senzație complexă, iar oamenii nostalgici reușesc să îi atragă în acest joc pe cei din jurul lor. Ioana Stuparu descrie lumea satului fără să evite problemele inerente acesteia. Clișeele nu apar în carte, țăranii sunt definiți realist. "Grădina care s-a suit la cer" surprinde prin naturalețe, reușind să îi ofere cititorului o privire frustă asupra unei lumi uitate. Povestirile se completează, reprezentând elementele aceluiasi mozaic. Descoperi treptat un univers, te lași antrenat într-o călătorie inițiatică. Tradițiile simple, înțelepciunea nativă a țăranilor, evenimentele care definesc viața în mediul rural, toate se împletesc într-un fascinant tablou tradițional. Nimic nu este lăsat la voia întâmplării, fiecare gest are o explicație. În universul Ioanei Stuparu, chiar și moartea lasă în urmă o pildă(...)";

Menuț Maximilian: « (...)Scriitoarea Ioana Stuparu creionează, în romanul « Tovarăși de ultimă zi », apărut la Editura Dacoromână, povestea tragică a României post- revoluționare, punând accentul pe luna decembrie a anului 1989. Avem de-a face cu un text cu iz realist, în care subiectul se precipită, punctul culminant fiind căderea cuplului prezidențial. O carte cu nume simbolice, însăși eroina principală, Marga Lupescu, având rezonanța omului care supraviețuiește anumitor presiuni, care are un echilibru interior aparte. Fiecare detaliu, fiecare descriere este minuțios elaborată de scriitoare, care se dovedește a fi un bun "manager" în ceea ce privește construcția dialogurilor, dar și a monologurilor interioare, sufletul omenesc fiind radiografiat până în cele mai mici detalii(...) »;

Victor Sterom: "(...)Spicuri din impresiile referitoare la romanul "Tovarăși de ultimă zi": Fotografii mișcate între faptul cotidian și efemerul plan politic – stop cadre ciudate, repuse spontan în mișcarea panoramică într-o ingenioasă descriere narativă, aflăm aici la tot pasul făcut în subconștientul colectiv, dar, mai ales în conștientul personajului Marga Lupescu. Remarcăm scrierea directă a întâmplărilor din prețuia sfârșitului unei epoci și implicit – fuga dictatorilor ceaușiști. Ioana Stuparu se află cu acest volum la a cincea apariție editorială după romanul - Clipa de Lumină (2001) unde situațiile, momentele trăite sunt vădit evidente, dând astfel posibilitatea și necesitatea de a reflecta, de a analiza – fenomenele - cele mai profunde și mai revelatorii petrecute și asumate pe întregul traseu al cărții.... Ioana Stuparu a scris și descris întâmplări verosimile de care s-a "lovit" perceptându-le și... descifrându-le cu toată conștiința profesională(...)";

Gheorghe Andrei Neagu: „(...)Tovarăși de ultimă zi, Ioana Stuparu, editura Dacoromână, 119 pagini. Când credeam că nu prea mai ai ce să spui despre revoluția din 1989, iată că de la Găești vine un autor hotărât să ne redea tabloul

evenimentelor văzut și pipăit cu sensibilitatea specifică unor scrieri anterioare. Un volum interesant, dar mai ales un document literar bine scris(...)"

Constantin Stan: „(...) *Tovarăși de ultimă zi*, romanul Ioanei Stuparu, vorbește despre câteva zile dinaintea comunismului și alte câteva după căderea acestuia. Scrisă sub forma unei relatări jurnalistice, cartea este apreciată ca fiind plină de „vâltoare, răsturnări de situație, mici oportuniști gata să profite de evenimente, entuziasme facile în vocile celor care aclamă libertatea”(..."

Ion C. Ștefan: "(...) *"Tovarăși de ultimă zi"* devine un titlu simbolic, deoarece "tovarășii" se metamorfozează în domni, după ultima zi a evenimentelor descrise cu talent și mult simț de analiză psihologică de către doamna Ioana Stuparu(...)"

Floarea Necșoiu: „(...)Romanul „Vera” este o creație cu mesaj precis – nu-ți încarcă sufletul cu fapte grave ci cu sfârșit fericit și încurajator: stă în puterea omului capacitatea de a se izbăvi prin logos mărturisor și prin magia dragostei(...)"

Valentin Rădulescu: „(...)Trilogia „Oameni de nisip” a autoarei Ioana Stuparu a fost lansată pe piața cărții cu o cunună de lauri, epitetele optimiste înconjurând-o, din start, cu un val de simpatie. Voci gureșe o trimiteau să demoleze ierarhiile prozei din imediata apropiere a lui Marin Preda(...)"

Georgeta Blendea Zamfir: „(...)Din cronici învăluite în aură de simbol al cunoașterii, se desprind chipuri dragi nouă, contemporane. Folosind imagini artistice impetuoase, sugestive, Ioana Stuparu prezintă fiecare articol ca pe o nuvelă, o operă literară. Dar în ansamblu cartea ei „Tihna pelerinului” pare a fi un roman din care figurile zâmbesc, personaje înrâurite în imaginile măiestre ale autoarei. Iubirea, admirația, colegialitatea sunt liante purtând articolele Ioanei Stuparu, în cea mai modernă arie a culturii. Pe planetă strălucesc autorii care prezintă iubirea, înțelegerea, măiestria vâltoare a jocului inteligenței(...)"

Maria Mânzală: „(...) *Viziune și credință*. Minunile continuă. *Văd că trebuie să văd* este lait-motivul care ne informează că autoarea știe foarte bine că nu doar corpurile noastre fizice sau nivelele noastre de inteligență evoluează ci, și sufletele noastre evoluează de-a lungul vieții. Să-ți accesezi codul spiritual înseamnă să intri în legătură cu înțelepciunea ta esențială, recunoscându-ți adevăratul sine. Este pătrunderea în existența ta sîpituală cea mai profundă. A-ți accesa codul înseamnă să-ți găsești adevărata identitate. Autoarea reușește, conștientă fiind de calea liberă pe care o are spre propriul sine, să convingă cititorii că viața omului este un șuvoi de evenimente dintre cele mai diverse atât ca valoare, cât și ca dimensiune. Omul se poate bucura cu aceeași intensitate, atât la vederea unui fir de iarbă, cât și

la vederea unei raze de soare; poate iubi în aceeași măsură atât cerul cât și o boabă de nisip(...)”;

Lucian Gruia: „(...)Ioana Stuparu este o scriitoare complexă, dovedită prin faptul că a publicat: poezie, proză și piese de teatru. Cu romanul *Clipa de Lumină*, Editura Miracol, 2001 și volumul *Viziune și credință – premoniții, mesaje divine* (Editura Semne, București, 2014), pe care îl comentăm în continuare, autoarea abordează o altă temă și anume a revelațiilor. Fie că le numește: premoniții, mesaje divine, viziuni, miracole aceste revelații se caracterizează, așa cum observa Mircea Eliade, prin faptul că ele reprezintă irumperea sacrului în profan și trecerea timpului istoric în timp etern... Cartea Ioanei Stuparu reprezintă, în existența noastră zbuciumată o oază de liniște binevenită. Revelații au numai cei ce cred cu tărie. Mesajul final îl constituie îndemnul la credință. Numai atunci avem șansa să primim revelații divine și astfel să părăsim pentru o vreme profanul, contopindu-ne cu sacrul și trăind adevărata fericire(...)”;

Dorel Vidrașcu: „(...)În vacarmul cotidian, supuși unui bombardament informațional, de calitate îndoielnică – uneori fără nicio calitate - , dar intensiv și agresiv, doamna Ioana Stuparu ne propune oaza de liniște atât de necesară pentru a ne retrage din tumultul vacarmic spre a ne regăsi, eventual printr-o introspecție atât de binefăcătoare eului fiecăruia, pe noi înșine. *Viziunea și credința* autoarei în Divinitate ne sunt redată într-un florilegiu de mici narațiuni, precum albina adună polenul pe care ni-l oferă în fagurii trudniciei sale fără încetare(...)”;

Georgeta Blendea Zamfir: „(...)Ioana Stuparu, nume în cercul de lumină al credinței, ne face cunoscute viziunile izvorâte din energia debordantă a iubirii de Dumnezeu, adăugând talentul literar ca să ne bucurăm întreg de parcursul paginilor din cartea „*Viziune și credință*”(...)”;

Floarea Necșoiu: „(...)Ioana Stuparu este una dintre cele mai prolifiche scriitoare ale momentului în peisajul literar bucureștean. Dovada certă a acestei afirmații sunt paginile 104-110 ale recentului volum „*Viziune și credință*”, în care sunt inserate toate titlurile sub care au apărut proza, piesele de teatru, eseurile, nuvelele, romanele și toate celelalte forme de răspândire a tot ce a lucrat autoarea despre care s-au exprimat nume prestigioase într-o apreciere strădaniei artistice a acesteia. Experiențele / revelațiile trăite de Ioana Stuparu selectate în acest volum din altele precedente sunt numite de ezoteriști realități ale inconștientului uman, în care zac toate trăirile spiritului din toate viețile anterioare ale individului. Psihanaliștii – în primul rând Sigismund Freud, Young și mulți alții afirmă că inconștientul este depozitarul tuturor trăirilor spiritului uman, atât în viața dintre naștere și moarte cât și în cea dintre moarte și naștere(...)”;

Aristotel Bunescu: "(...)Mârșani este locul de naștere al Ioanei Stuparu. Din acest spațiu își trage seva proza volumelor: *Clipa de Lumină*, *Oameni de Nisip*, *Grădina care s-a suit la Cer*. Dar autoarea a scris și versuri, în special poezie pentru copii, după nașterea fiicei sale, Simona. Într-o notă biografică aflăm că în preajma Ioanei Stuparu se adunau copiii și ascultau cuminți poezii sau povestiri improvizate pe loc(...)";

Elena Armenescu: „(...) În romanul „Tovarăși de ultimă zi”, Ioana Stuparu ne surprinde prin structura viguroasă unde fiecare episod aduce elemente esențiale și absolut necesare pentru firul epic ce urmează să se desfășoare. Personajele sunt alese cu grijă, spre a putea reda lejer sentimentele oamenilor simpli, ale celor mulți, asupra cărora s-au răsfârțat de fapt toate deciziile aberante ale celor doi dictatori din perioada atee, comunistă, așa zisul cuplu prezidențial Ceaușescu, despre a căror ultimă zi este vorba și la care se referă titlul cărții(...)";

Victoria Milescu: „(...)O mare disponibilitate creativă i-a permis Ioanei Stuparu să atace cu frenezie aproape toate genurile literare: poezie, proză scurtă, roman, eseu, cronică literară, teatru, povestiri pentru copii, reportaje etc., configurate în cărți ce frapază ca diversitate faptică, prin expresivitate verbală. Deși a debutat cu romanul *Clipa de Lumină*, în 2001, urmat de trilogia *Oameni de Nisip*, poezia a fost mereu prezentă în creația sa, fie infuzată în paginile de proză, fie configurată în volume separate. Scrierile sale au teme variate, plonjări în medii sociale diverse, tipologii analizate cu finețe și atașament uman pe fondul unei profunde apartenențe la spațiul cultural – creștin românesc(...)";

Eliza Roha: "(...)Ciclul "Oameni de nisip" al Ioanei Stuparu poate fi considerat o carte de suflet care înnobilează literatura vremurilor noastre, o întoarcere în timpul ce abia a trecut, un omagiu plin de candoare dar și de profunzime și adevăr adus țărânului român(...)";

Elena Buică: „(...)Autoarea are curajul și forța de a prezenta lumea satului cu aparenta ei simplitate, dar complexă în profunzime. Deși timpul real al evenimentelor este cel actual, adie un vânticel patriarhal de care ne este atât de dor, mărturisit sau nu. Ne aduce această lume sub ochii noștri și ne face părtași la întâmplările care, adunate laolaltă, formează însăși viața. Așa se încheagă viața în trilogia „Oameni de nisip”, roman al mârșănenilor, dar și în proza scurtă din volumul „Grădina care s-a suit la cer”(...)";

Gim Laurian: „(...)Grădina care s-a suit la cer! Un titlu frumos – care trimite la Grădinile Semiramidei din Babilon... Dar, în noianul de amintiri ale autoarei este vorba de creația Lui Dumnezeu. De unde avem și trei relații: - om – natură – Dumnezeu(...)";

Mihaela-Mariana Cazimirovici: „(...)Dacă în romanul „Vera”, doamna Ioana Stuparu ne-a condus cu dexteritate în profunzimile minții unei tinere suferinde, și de această dată, în „Zbor peste Marea Panonică”, reușește cu succes să creeze un tablou al trăirilor feminine(...)”;

Elisabeta Iosif: „(...)Poemele Ioanei Stuparu nu se află în mijlocul trăsnetelor sau în centrul furtunii..., nu au parte de excesul de apă al ploii devastatoare, ci sunt atinse doar de stropii de ploaie fertilă, de roua divină, cea însuflețitoare. Ele sunt poemele de „La marginea ploii”, unde nu ajunge apa distrugătoare fiindcă au forța vitală a Supremei Lumini(...)”;

Gheorghe Țiclete: „(...)Prin versurile cuprinse în cartea „La marginea ploii”, doamna Ioana Stuparu își mărturisește încă o dată credința sinceră, adevărată, în Dumnezeu și Lumina venită de la Acesta, care-i dă puterea să meargă cu curaj în viață, învingând totdeauna opreliștile(...)”;

Vergil Cojocaru–Cover: „(...)La citirea unei povestioare din „Cireșul spovedaniei”, roman scris de o prietenă, scriitoare din Oltenia, chiar județul meu, Dolj, care se încheia cu următoarele cuvinte: „Ăsta nu e porumbel adevărat! E un suflet de om, care vine din când în când pe acasă!”, ochii mi s-au umplut de lacrimi și o întrerupere a graiului a transformat tăria vorbelor într-o prelungă tăcere. Prin fața ochilor încetoșați mi-au trecut, ca un cârd de berze când revin din alte țări în țara noastră, pentru a cuibări și a se înmulți, toate rudele, prietenii, cunoștințele, părinții plecați în lumea se dincolo. „E un suflet de om, care din când în când vine pe acasă”. Îți mulțumesc doamnă Ioana Stuparu! Câteva cuvinte ale dumneavoastră au adus în sufletul meu trecute amintiri în prezente, fericite trăiri: au fost clipe prelungi, care nu aș fi vrut să se termine niciodată(...)”;

Antoaneta Rădoi: „(...)Făgăduiala din vis este cea mai recentă carte, care dezvăluie lectorului bucuriile, tristețile, dar, mai ales, frământările autoarei, dar și ale personajelor din cărțile sale. Iar cea mai adâncă preocupare, cea mai sfântă preocupare este preocuparea pentru divin, preocuparea de a-L descoperi pe Creator, preocuparea de a trăi în prezența Lui, preocuparea de a-I împlini poruncile(...)”;

Eliza Roha: „(...) Citind „Viziune și credință – premoniții, mesaje-divine”, realizez că această carte vine ca urnare a celeilalte. Scriitoarea și-a dat examenul cu prima pentru ca apoi să i se permită să se ridice în plan spiritual și să ne ofere o galerie de eseuri, de tablouri religios-vizionare cu multă substanță creștinească. Anumite pasaje conferă cititorului reflecție asupra unor simboluri, drumuri inițiatice cum ar fi drumul de acasă la gară și de la gară acasă, drumuri cu dus și întors încercări ce se vor derula până se vor deschide ochii, sufletul și inima călătorului. Eseuri

interesante, fiecare cu povestea sa, cuprinzând un miez de înțelepciuni, de atenționări, de deslușiri dincolo de privirea panoramică, de început, și coboară mai apoi în sensul adânc al lucrurilor, căutând semnificația aparentului.

Doamna Ioana Stuparu se impune ca o autoare cu plurivalențe scriitoricești, o scriitoare adevărată, capabilă să ne poarte în cele mai diferite paliere de psihanaliză, de medii sociale și istorice, fapte și întâmplări de viață cu personaje vii, puternic conturate, oferindu-ne o operă literară cu adevăruri neîntinate și înaltă semnificație(...);

George Vlaicu: „(...)Nu cu mult timp în urmă am scris despre Ioana Stuparu și remarcabilul său roman-trilogie „Oameni de Nisip”. Astăzi vă propun să facem cunoștință chiar la prima oră pentru a nu ne ocupa altcineva,... sala, cu dramaturgia acestei polivalente scriitoare și fiindcă sper să vă placă tot atât de mult cât mi-a plăcut mie și unor regizori care, din varii cauze, n-au urcat-o încă pe scenă, mă voi referi la drama în trei acte, „Miniona”, scrisă în anul 1990 și apoi apărută în volum, douăzeci de ani mai târziu, la Editura Arefeana, din București.

Cleopatra Luca: „(...)Ioana Stuparu este o scriitoare în opera căreia satul și-a lăsat amprenta, în sensul cultivării frumosului, binelui, credinței și statorniciei. „Cireșul spovedaniei” – romanul de care ne ocupăm prin câteva cuvinte începe vesel, cu participarea comesenilor unei nunți la țară în desfășurarea binecunoscutului joc doljean, Alunelul. Acesta își are regulile lui: „Cine joacă și nu strigă / Facă-i-s-ar gura pungă”. Acțiunea romanului pare simplă, ușor de descifrat, dar atractivă. Printre rânduri întâlnim motivul focului mergător, acea flacăra călăuzitoare spre bine sau, invers, spre rău(...);

Profil realizat de **Nicolae VASILE**